

ئاگر تاش

حەمە كاكە پەش
(سوید)

ئاگر دەتاشم
گیرفانەكانم پەر دەكەم لە تەلاشە ئاگر
دەلنیام ئاییندەى مرۆف
تاریکتر و ساردتر دەبیت.
ئاو .. ئاو .. ئاو
ئاوی میهرەبان
وشك دەكەمەوه
بۆ سەردەمی خنكان، یان تینویتی.

پۆزگاری دیت
مرۆف وەك بەلندەیهکی پیکراو،
دەكەوێتە بیابانی ژیانەوه
-با- دەبەستمەوه، تا پشكۆی برینی دلەكان
نەگەشینیتهوه.
دلی غەمگینی تاریکی دەدەمەوه،
گومان و نیگەرانی تەم پوون دەكەمەوه.
دلی بەرد نەرم دەكەم،
دلی مرۆف نەرم نابیت،
دەرگای قەفەسەكان دەشكێنم،
ژیان خۆی قەفەسیکی بێ دەرگایه.
من،
زمانم گەرمە، ئاگرم خواردووه،
زمانم تەپە، پیاویکم وەك باران شپرزەم،
وشەكانم شەپۆل دەدەن،
خەیاڵم هاژەى دیت،
من پیاویکم لە ئاو.
زمانم گەرمە،
وشەكانم كۆپە دەكەن،
خەیاڵم بلیسەى لێ دەپزێت،
من پیاویکی ئاگریم،

مردنیش دریز دریز.
ئا بیرم که و ته وه ژیان چیه؟!
که بیر له ژیان ده که مه وه،
ئاگرتاشم بیردیتته وه؛
ئاگرتاش له خانوویه کی قوردا
ده ژیا.

زستانان که باران ده باری،
دلۆپه ی خانووه که؛
سه رینی خه ونه کانی ته پ ده کرد.
ئاگرتاش میهره بان بوو،
ئاخ! ژیانی پر له حه سرت و دهر د و ژان بوو.
که ئاگرتاش مرد،
ئاگره که ی کرژایه وه؛
ژیانی من سارد هه لگه پا.
من له تارماییه کانی خۆمدا ده ژیم.
وهک سیبه ری ئاواتیکی تیکشکاو
ده نگم له نیوان دل و بیده نگیدا ون بووه،
هه موو شتیک له ناو مندا که م ده بیته وه،
وهک پووناکی دواپۆژ؛
که به هیواشی ده کوژیته وه.
له سر دلکی سارد،
من فییری بیده نگی بووم،
له کاتیکدا که وشه کانم
هیچ کهس نه بوو بیان بیستی
یان تییان بگات.
هه ناسه م به رده وام ده چیتته دهر
به لام که پانه وه ی نییه،
وهک نه و که سانه ی
جاریک چون و نه که پانه وه.

له ته نیاییدا
ده سته کانم به یه کتر ده گرم،
بۆ نه وه ی نه که وم؛
له قوولایی بیه یوایی.

زمانم گه ی دیت،
وشه کانم پرن له ده نگ،
من پیاویکم له - با -،
زمانم براره،
وشه کانم خویناوین،
خه یالم کوژراوه.

مرۆف ئاسمانی بۆچییه؟
مرۆف که وتۆته شته وه.
ئاسمان وهک کراسه که ی دایکم قه د ده که م
مرۆف تاقه تی پوانین و ... پامانی نه ماوه،
مرۆف سه رقاله به هیچه وه،
دایکم سه رقالم بوو به ئیمه وه؛
دایکم شتیک له سه رووی مرۆقه وه بوو.
له شیعیکی تردا وتوومه: دایکم ژیانی خۆی له
بیرکرد،

نهک هه ر ژیانی، بۆ ئیمه خۆیشی له بیر کرد.
ئاگرتاش دایکم بوو:
دایکم غه مگینترین ئاگرتاش بوو،
دایکم ژیانی ئیمه ی پووناک و گهرم کرده وه و...
خۆیشی، ئاخ! خۆی ساردییه کی غه مگین دل و
پۆچی داپۆشیبوو.
که دایکم مرد،
منیش مردم!
به لام من مردوویه کم هه ناسه ده ده م.

له م شیعه دا،
وهک تارمایی دهرده که وم،
که م و کورت قسه ده که م،
ئه گه ر له ته نیاییدا په قیش بیمه وه؛
قسه یه ک ناکه م دللی به فر گه ردی بگری.
با حه سرتی بی تویی بمسووتینی
چۆن دللی ئاگر سارد ده که مه وه؟!
باشترین قسه م بیده نگیه

ژیان کورته و...

باوکه با بۆت بگپمهوه له دواى تو ئيمه چۆن
ژيائين:

که تو ئيمهت له خانوويهكى قورپنى گه په كى
بيكهسى شارىكى بيكهسا به جيپهشت،
له دواى تو زهوى و ئاسمانى ئيمه دايمك بوو،
ئاو و نانى ئيمه دايمك بوو،
با و بارانى ئيمه دايمك بوو،
بزه و گريانى ئيمه دايمك بوو،
ئاگر تاش ژنيك بوو بئ هاوتا،
دايكيك بوو له نوور و ميهره بانى خوا.
ئاگر تاش خهونى غه ميك بوو،
به ناوچهوانى ژيانه وه.
داده گيرسا و ده كوژايه وه،
له ژياندا ده مرد و...
له مردندا ده ژيايه وه.
ئاي ئاگر تاش بيري ده كه م،
بيري نيگا جوانه كانت،
بيري ده ست و پيى شه قار شه قار بووت،
بيري دللى پر له باشيت،
تا ده مرم له دلدا تا قانه ترين
ئاگر تاشيت.

ئاگر تاش له مهركانى دلدا بارانى هه لده گرت،
تا هاوينا تينيويى منداله كانى بشكيئى.
چه پكئ ئاگرى وهك پشتوين ده به سته پشتى،
بۆ ئه وهى له سه رمای زستاندا ئاميزى پرپيئ له
گه رمى بۆ منداله كانى.
چهن گولئيكى په نكاورپهنگ و بۆنخوشى
له پيچى بۆيمه كهيدا ده شارده وه،
بۆ ئه وهى پاييزان منداله كانى بئ په نگو بۆ نه بن.

ئاگر تاش،
ئاگرى ده تاشى،
ژيائى ده لاوانه وه،
ساده يى پر كردبوو له جوانى،

دل م جارئك ئاگر بوو،
ئيسنا خاكه،
هه لده فرپيت له گه ل هه ناسه ي با؛
بئ ئه وهى شوينيك بگريته وه.
حه سرهت له مندا نيشته جي بووه،
وهك ميوانئيكى بيكو تايى،
نه ده پروات و..
نه من ده توانم لئى دووربكه ومه وه.
كاتيك بير له ژيان ده كه مه وه،
ويئنه ئاگر تاشم ديته وه پيش چاو،
له خانوويهكى قوردا ده ژيا،
كه باران ده بارى،
به دلپه ي خانووه كه،
خه ونه كانى ده شكان،
خه ونه كانى ته پرده بوون.
ئه و شه وهى دايمك مرد،
هه زار خهونى ناخوشم بينى.
حه سره تى مردنى دايمك،
وهك شهوى دارستان تاريك،
وهك بيابان ته نيا و غه مگينى كردم.
كويز بم من، كه دايمك مرد
شيعريكم بۆ باوكم نووسى
نووسيم: باوكه دايمك مرد
دايمك مرد، باوكه؛
باوكه دايمك زۆر چاوه پيئ ده كرديت.
خۆر ئاوابوو،
شه و تپه پي،
سال هات و چوو؛
كه چى ئه و هه ر چاوه پيئ ده كرديت؛
تا شه ويكيان ناوميدبوو
له وهى كه تو ده گه پيئته وه
وهك خۆريكى غه مگين
به كپى و به جوانى مرد؛
وهك چۆن به كپى و به جوانى ژيا.

له خۆی دوور بکه ویتته وه
 ئه وه ناوی دایکم بنووسن له سه ر ئاسمان،
 بۆ ئه وه ی فیتر ببن
 چۆن ده بیته مرۆف بوون
 له ناو شه ویکی بیده نگدا.
 کاتیک هه موو شتیگ له خۆی ده ترسی،
 من بیری ئاگرتاش ده که م،
 من ته نها له گه ل یاده کانی ئاگرتاشدا داده نیشم،
 وه ک مندالیک
 له سایه ی دایکی
 ده ستم بۆ ئاسمان به رز ده که مه وه
 بۆ داواکاری نا،
 به لکوو بۆ ئه وه ی دلنیابم
 هیشتا شوینیگ هیه
 که دلله کان تییدا ناشکین.
 دایه ئاگرتاشی من،
 تو فیتر کردم،
 چۆن له ناو ئاگردا نه سووتیم
 چۆن له ناو ئاودا نه خنکیم
 به لام فیتر نه کردم
 چۆن له بی تویدا بزیم؟!
 له دوا ی تو
 وشه کانم پیکه وه خه یالم ناگرن،
 پسته کانم وه ک کۆچه ران،
 بی ولات و بی نیشتمان،
 هه ریه که یان له شوینیگ ده گرین و بیگه س ده مرن.
 ئای ئاگرتاش له دوا ی تو،
 دللم بوو به مالکی چۆل،
 په نجه ره کانیشی داخراون،
 ته نها با،
 به ده نگی تو سه ردانی ده کردم.
 تا تو م هه بوو به ناو ئازار و ده ردا ده رپویشتم و
 نه ده مردم،

په نجه ده دا،
 له دلیدا ئازاری ده ژه نی.
 ئاگرتاش نزیگ بوو له خوا وه،
 به زمانیکی ساده قسه ی له گه ل خوا ده کرد.
 هه موو جار ده مبینی له سه ر به رماله که ی
 نزای ده کرد و ده پاراپیه وه له خوا و...
 ده سته کانی بۆ ئاسمان به رزده کرده وه و...
 ده یوت: خودایه بی حه یا و حورمه تمان نه که یته.
 خودایه پوو سووری هه ردوو دنیا مان بکه یته.
 خودایه زه لیلی سه ر جیگام نه که یته.
 خودایه هانام به قاپیکه ت.
 له دوا ی نزا کانی دایکم،
 هه موو شه ویگ گویم له هه ناسه ی ئاسمان بوو،
 وه ک ئه وه ی خودا،
 به ناوی کوپی ئاگرتاش بانگم بکات،
 من له ناو ئه و ناوه وه هه ناسه م ده دا و ده ژیا م؛
 ناویگ که بۆنی نان و ماست و مانگا و گیا و
 ماندوو بوونی لی ده هات.
 ناویگ که ده سته شکا وه کان
 هیشتا گه رم ده کاته وه،
 ناویگ په نجه شکا وه کانی دایکم ژیا نی پی
 ده نووسیته وه.
 دایکم نه مرد،
 ئه و بوو به ئاگردانیگ له ناو سه رمدا،
 کاتیگ چاوه کانم تاریک ده بن،
 ئه و ژیا نم پوونا ک ده کاته وه.
 منیش هه ر ئه و مردوو ه م،
 که وتووم و هه ناسه ده ده م،
 چونکه له په نگی هه ر وشه یه کما
 دایکم دووباره ده ژیتته وه و...
 ژیا نم په نگرپیژ ده کاته وه.
 یاده وه ری ئاگرتاش،
 به رده وام ده منووسیته وه.
 ئه گه ر پۆژیگ مرۆف،

له خۆی دوور بکه ویتته وه،
 ئه وه ناوی دایکم بنووسن له سه ر ئاسمان،
 بۆ ئه وه ی فیتر ببن
 چۆن ده بیته مرۆف بوون!
 له ناو شه ویکی بیده نگدا،
 کاتیک هه موو شتیکی له خۆی ده ترسیته،
 من بیرى ئاگرتاش ده که م.
 من ته نها له که ل یاده کانی ئاگرتاشدا داده نیشم
 وه ک مندالیک
 له سایه ی دایکی
 ده ستم بۆ ئاسمان به رزده که مه وه
 بۆ داواکاری نا،
 به لکوو بۆ ئه وه ی دلنیابم
 هیشتا شوینیکی هه یه
 که دلله کان تییدا ناشکین.
 دایه ئاگرتاشی من،
 تۆ فیتر کردم
 چۆن له ناو ئاگردا نه سووتیم
 چۆن له ناو ئاودا نه خنکیم
 به لام فیتر نه کردم
 چۆن له بی تویدا بزیم؟!
 له دواى تۆ
 وشه کانم پیکه وه خه یاللم ناگرن،
 پسته کانم وه ک کۆچه ران،
 بی ولات و بی نیشتمان؛
 هه ریه که یان له شوینیکی ده گرین و... بیکه س ده مرن.
 ئای! ئاگرتاش له دواى تۆ
 دللم بوو به مالکی چۆل،
 په نجه ره کانیشی داخراون؛
 ته نها با
 به ده نگی تۆ سه ردانی ده کردم.
 تا تۆم هه بوو به ناو ئازار و ده ردا ده رپویشتم و
 نه ده مردم!
 من هه رگیز نه متوانی

من هه رگیز نه متوانی
 باوه پ به مردن بکه م،
 چونکه تۆ
 له هه موو شتیکی بچروکی ژیاى مندا هه یته،
 له هه موو شتیکی که وره ی ژیاى مندا هه یته،
 له که رمی ده ست و...
 له سپیته ماست و...
 له نه رموشلی ناو و...
 له بۆنى نان و...
 له ترپه ی دلمدایته.
 له دواى نزاکانی دایکم
 هه موو شه ویکی گویم له هه ناسه ی ئاسمان بوو،
 وه ک ئه وه ی خودا،
 به ناوی کوپی ئاگرتاش بانگم بکات.
 من له ناو ئه و ناوه وه هه ناسه م ده داو ده ژیاى،
 ناویک که بۆنى نان و ماست و مانگا و گیا و
 ماندوو بوونی لى دیت
 ناویک که ده سته شکاوه کان
 هیشتا که رم ده کاته وه،
 ناویکه په نجه شکاوه کانی دایکم ژیاى پى
 ده نووسیته وه
 دایکم نه مرد.
 ئه و بوو به ئاگردانیکی له ناو سه رمدا،
 کاتیکی چاوه کانم تاریک ده بن،
 ئه و ژیاىم پووناک ده کاته وه.
 منیش هه ر ئه و مردووهم،
 که وتووم و هه ناسه ده دم.
 چونکه له په نگی هه ر وشه یه کمد،
 دایکم دووباره ده ژیتته وه و...
 ژیاىم په نگرپژ ده کاته وه.
 یاده وه ری ئاگرتاش
 به رده وام ده منووسیته وه.
 ئه که ر پۆژیکی مرۆف

باوهر به مردن بکه م،
 چونکه تو
 له هه موو شتیکی بچروکی ژیانی مندا ههیت،
 له هه موو شتیکی گه وره ی ژیانی مندا ههیت،
 له بونی نان و...
 له گهرمی دهست و...
 له سپیتی ماست و...
 له شینی گیا و...
 له فرمیسک و له نارامی و له فرینمدا تو بال
 بویت،
 له شیعرمدا تو جوانترین خه یال بویت.
 نه گهر مردن
 دوربوون بیت؟
 نه وه تو نزیکتین که سی ژیانمیت.
 نا تو هه رخوت ژیانم بویت.
 چونکه له هه موو هه ناسه یه کمدا
 ناوت ده دره وشیتته وه.

نای! ناگرتاش هیچ ناوی جیت ناگریته وه
 دایه: نه ی ناگرتاشی ژیانم
 من هیشتا نه و مندا له م
 که به چاوی پر فرمیسک
 له ده رگای شه و ده پروانی
 بو نه وه ی
 تو وهک پروناکی بگه پیتته وه.
 کاتیک دوا وشه کانم ده نووسم
 ههست ده که م
 هه موو شتیکی له ناومدا کو تایی هاتووه
 نه ته نها تو
 به لکوو منیش
 له گه ل تو له ژیان دابرام.
 من نه و مندا له نیم
 که ناوی دایکی بانگ ده کات
 من ته نها ده نگیکم،
 له ناو بو شایبیه کی بی وه لامدا.

شه وه کان دریژتر ده بن،
 وهک قه بریکی کراوه؛
 که تییدا
 یاده کانم یهک به یهک ده نیژرین.
 دهستم ده خه مه سهر سنگم
 بو نه وه ی دللم بدوزمه وه،
 نه وه ی لی ده مینیته وه
 ته نها دهنگی به تالییه.
 دایکم... ناگرتاشی من
 دوا ی مردنی تو،
 منیش مردم.
 نیستا ته نها شتیکی ماوه:
 جهسته یهک
 که به ناوی من ده ژی و
 پوژانه فییری مردن ده بیت.
 نه و شه وه ی دایکم مرد
 تا قی ژیانم درزی برد.
 ناوی ناگرتاش
 له سهر زمانم قورس بوو،
 وهک پارچه یهک له دللم سووتابین.
 من ناگرتاشم نه ماوه
 من ته له پووشیکم،
 به دوا ی ناگری خو مدا ده گه پیم.
 به بی ناگرتاش من نازانم
 چون بژیم، من کیم!
 من دلنیکم هه بوو
 به دهسته شه قار شه قاره کانی دایکم
 داده گیرسا،
 نیستا،
 بووه به خو له میش
 له ناو سنگمدا..